ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Burešová

BOHUMIL ADÁMEK:

IRONIE DĚJIN.

Pot našich otců rosil tuto zem,
krev jejich vpíjely niv její lány.
Zde naším velkým králem zotvírány
věd zřídla svým i cizím učňům všem.

Ztad vzešel s novým evangeliem
náš Amos, prorok světla, požehnaný,
a před věky již boje bojovány
zde za volnost, jež dosud lidstva snem.

Teď chceme jen, co dřív jsme světu dali,
my v zemi rodné, již jsme srostli s ní.
Jak otrokům, jež v nectné jařmo spjali,

jak vyděděncům, jimž krev v žilách hnije,
vše odpírá nám barbar brutální!
Zda trpět, můž být dějin ironie?!

OBČANSTVÍ.

Každý příslušník země, v níž bydlí, požívá výhod, jež země tato skýtá, stává se občanem této a jako takový, má zároveň ctíti ústavu této, zvláště když protekce její používá. Pravidel těchto si uvědomí každý loyální člověk, jemuž záleží na cti a správnosti.

Však bohužel, najdou se přec ještě lidé, kteří pravidel těchto nedbají a pracují proti zásadám těmto a v pravém slova smyslu sami proti sobě. Takoví ubožáci věru ani nevědí, že pášou hříchy sami na sobě a šlapou své vlastní zájmy. Jak staré přísloví praví, dělají do svého vlastního hnízda.

Naši čeští krajané již před 60 a 65 roky přesídlili se do této země, ne za účelem získání větší skývy chleba, ale za krásným, vznešeným ideálem, za "svobodou smýšlení," za volností, po níž každý prozíravý člověk touží, neboť přirozeně jest k ní jen oprávněn! — Vybaviv se z okovů, kteréž jej ku smrti svíraly, vzdáliv se z dosahu dutek, jimiž byli mrskáni, mnohdy až do krve, opustili drahou svou rodnou zemi, zanechavše tam své domoviny, přátele, a vše, co jim bylo drahé a přijeli sem do pustin, aby začali nový život, by zde dle sil svých rozvinuli své působiště. Je zde ještě hodně procento těch, již prodělali trpké chvíle zapření a strádání! — A přestávše všechny tyto svízele, dnes jen na časy ty vzpomínají, jako na román, a vypravují svým potomkům o událostech těch, jež jim bylo prožívati. Doby ony již dávno minuly a dítky jejich nemají ani ponětí, co vše museli rodiče zažíti, neboť dojmy takové se nedají nijak v těch barvách vylíčit, ty musí člověk sám prožít. A právě proto, že naše mladá generace nedovede si ani z daleka uvědomiti, "jsouc zrozena ve volné zemi", co znamená otrocké utiskování lidu, stává se netečnou, lhostejnou a to i v době tak kritické vážné, jako jest tato! — Zemi této, až svobodná dosud, hrozí veliké nebezpečí, a to s mnoha stran. A nebude-li každý upřímný občan i občanka této země na stráži, a dle sil svých chrániti své občanství — ženy tak dobře jako muži, neboť jsou to společné zájmy všech — můžeme se ocitnouti ve velmi nepříjemné situaci.

Země tato, ač s otevřenou náručí přijala pod svou ochranu každého člověka, jenž o ní žádal, poskytnuvši mu výhod všech, nečiní žádného rozdílu. Tak jako pravá matka přijala všechny a poskytla všem stejnou příležitost ku získání pohodlí i statků, jichž měla hojnost, ale potřebovala rukou, ku zvelebení.

Synové a dcery ujmuli se statků, zvelebili je, ale zapomínají mnozí z nich na svoji dobroditelku-matku která jim ku statkům dopomohla, a hledí se jí nevděkem odměniti!

A právě proto jest nám jednomu každému třeba státi na stráži, chrániti naši zem před škůdci, kteří se snaží jakýmkoliv způsobem ji poškozovati.

A proto občanství má býti jednomu každému z nás svatým a máme býti připraveni je chrániti v každé době a za každé okolnosti. —

* * *

Budoucnost je před námi zahalena, avšak činy duševní zobrazují skutky citrejší a naše duševní oko stále nazírá do té mlhy a, je-li naše pochopení správné, ujasnění přibývá a tak naše poslání člověčenstvu stává se činnější.

Válka je hrozný běs. Ku vývoji národa je však nutnou, by sebe poznal a z hniloby duševní se vyléčil; a bude jí po tak dlouho zapotřebí, pokavad jeden každý člen národa nedovede rozumně souditi sám mezi zlým a dobrým, tak aby vyjasněná úroveň byla viděna při každém kroku mezi národy.

* * *

Mnohý se domnívá, že jeho poslání spočívá v plném žaludku a bankovní balanci.

* * *

Uvažujeme-li, co je člověk za částičku v tomto nevyzpytatelném vesmíru, a vidíme jej znepříjemňujícího svým bytím život jiným, při tom uvažování často nám se naskytuje nechuť k dalšímu žití a voláme k neviditelné moci, by nerest lidskou vyčistila. A myšlenka na budoucí očistu nám vrací lásku k žití.

* * *

Upřímné duševní probuzení a cítění utrpení bližního svého, nabádá nás ku lepšímu poznání nás, a i sebe sama, a stává jasno mezi oběma.

* * *

Utrpení a hrůza spojuje český národ, a přestávají v něm třenice o posmrtném životě.

* * *

Pravda má mnohdy často neschůdné cesty, však vždy dojde cíle čistá, byť by bylo protivenství jakékoliv. A drží-li se jí člověk, vykoná své poslání a je zapisován do annalů věků.

* * *

Schůze českého vojenského ženského výboru, odbývaná v úterý, dne 17. t. m. a zahájena před. pí. Mil. Burešovou, byla dosti slušně navštívena. Tajemnice, pí. Jos. Janáková přečetla zápisky z min. schůze, jež byly beze změny přijaty. Paní Jul. Štěničková, velitelka pletacího odboru, podala zprávu, že tento utěšeně pracuje; tak též pí. Jos. Hudečková, velitelka odboru šití zásob pro nemocnice, bedlivě pracuje, ač je jich posud jen malý kroužek, posud jen se súčastnily šití následující paní: Hlavní velitelka, M. Burešová, vel. odboru tohoto, pí. Jos. Hudečková, pí. Clara Dientsbierová, pí. Růžena a Otilie Křečkovy, pí. M. Prchalová, pí. Anna Horká, pí. M. Bartošová, pí. M. Donátová, pí. A. Kutáková, pí. A. Piťhová, pí. M Vejražková, pí. A. Raichová. Zpracovaly již dvě celé stučky látky na předměty, které v sobotu odevzdaly hlavnímu odboru a ve středu budou v práci této pokračovati. Pí. L. Miškovská nemohla se schůze súčastniti, neboť odcestovala, však třída ošetřovatelek pod cvičením pí. Dr. Olgy Šťastné utěšeně pokračuje. Paní Růžena Křečková, starostka Omažských Sokolek podala zprávu z plesu odbývaného ve prospěch Ženského vojenského odboru, dne 14. t. m., a výtěžek z onoho odevzdala pokladnici, který byl s díky přijat a ct. výboru, jenž sestával z předsedky Sokolek, pí. R. Křečkové, pí. A. Horké a pí. A. Piťhové, platí vřelý dík za snahu, jakou přišly vstříc tomuto podniku. Paní Otilie Křečková odevzdala $5.00 od lože Jan Hus, čís. 5, Rytířů Pythiových, začež odbor tento loži Jan Hus, vzdává dík. Na to schůze ukončena. Příští schůze bude se odbývati dne 7. srpna.

— Paní Tillie Rejmanová z Emerson, Neb. zasílá $2.00 na Červený kříž, za což jí srdečný dík.

Paní Lena Miškovská, jež nalézá se v Chicago, Ill., u rodiny Baštýřové, byvši tam povolaná ku nemocnému synu, zaslala pohlednici a zdraví všechny svoje přátele v Omaze, za což jí dík.

Horlivá čtenářka, Emerson, Neb. — Ctěná paní pořadatelko "Ženské Hlídky"! S velikým zájmem pročítám dopisy v "Ženské Hlídce", týkající se činnosti našich dam ve městě ve spolku Červeného kříže. Jak milerada brala bych účast na práci tak dobročinné, leč, bohužel, není nám všem dopřáno pracovati pro účel tak vznešený. Nám, ženám na farmách zbývá velmi málo času, by věnovati jsme se mohly teď v tak plné době ručním pracím. A přece mnohá z nás by tak ráda pomohla při této práci národní. Nezbude nám tedy ale jiného, než abychom pletení i jiné ruční práce ponechaly našim družkám ve městě a my na farmách je dle naší možnosti financovaly, by ony v práci započaté mohly zdárně pokračovati. A pak budeme míti to blahé vědomí, že jsme při tak velké práci nezůstaly pozadu za našimi sestrami městskými a prospěly jsme tak národu, jak nejlépe jsme mohly. Někteří se domnívají, že netřeba jest každému jednotlivci se této akce súčastniti, na to ale zapomínají, že právě každá jednotka činí celek a kde přiloží se více rukou k dílu pak práce stává se účinnější a zároveň každému milejší. Proto hleďme i my ženy na farmách býti činnými ve všech dobročinných podnicích a pak snahy naše nemohou se minout cíle a musí směřovati k dobru námi vytčenému. Pějme si i zde v Americe. Vine-li se ruka k ruce, pak se dílo podaří. A toho jest nám zde velice třeba, máme-li jednou zříti naši krásnou vlast svobodnou a očištěnou od německé bestie. A proto volám zde všem, kteří se práce národní ujali, Na zdar! a zasílám zároveň $2 na Červený kříž.

— Vážená přítelkyně! Nemohu jinak, než na tomto místě tlumočiti vám uznání za povzbuzující dopis a štědrý příspěvek pro jeden z nejšlechetnějších účelů. Budu vám velice povděčna, když častěji s dopisem v kruh náš zavítáte. — Srdečně vás i ct. vaši rodinu zdraví — Pořadatelka.

Josefa Slámová, Wagner, S. D. 10. července 1917. — Ct. pořadatelko a administrace oblíbeného našeho časopisu "Pokroku!" Tímto dovoluji si vám sděliti, že jsem odejela do South Dakoty na návštěvu svých dcer, provdaných za pp. Buriana a Rohlu. Zároveň se mnou vyjela si též moje snacha, pí. Slámová, s vnuky Františkem a Růženkou. Musím říci, že se nám zde velice líbí. Úroda v zdejším okolí vyhlíží velmi pěkně a žně nastanou asi za 14 dní. — Na den 4. července byli jsme na výletě u p. Matonohých, kde mají velkou podlahu pro tance. K večeru sjelo se hojnost lidu z vůkolí a každý měl příležitost příjemně se pobaviti. Na výletním místě byla postavena velká bouda, v níž prodávali zákusky, zmrzlinu, sodu, lemonádu a kendy a výtěžek z prodeje připadl řádu Z. Č. B. J., který má zde postavenou novou pěknou síň a tudíž hospodaří, aby si stánek svůj co nejlépe zařídil. Nyní myslím, že jsem toho již dosti napsala, slibuji ale, že se opět s nějakým dopisem do kroužku dopisovatelek "Ženské Hlídky" přihlásím. Žádám ct. administraci, aby mi sem laskavě zasílala "Denní a Nedělní Pokrok", na který se vždy velmi těším, neboť je to velmi pěkný časopis, který vedle válečných a jiných důležitých zpráv přináší hojnost poučné i zajímavé četby. Na konec všichni přijměte srdečný náš pozdrav!

— Ctěná paní! Velice jste nás svým dopisem potěšila a věříme, že se vám i vaší snaše pobyt na venkově — v té volné krásné přírodě — zamlouvá. Jest jistým, že nejen vy okřejete, ale zvláště vašim vnoučatům venkovský zdravý vzduch půjde jak náleží k duhu. Bude nás těšit, když častěji dopisem vzpomenete na "Ženskou Hlídku." S pozdravem, hojného pobavení přeje vám — Poradatelka.

Čtenářka z okresu Knox, Nebr. — Vážená paní pořadatelko! Divím se velice, že se tak málo dopisů objevuje v tomto našem milém listě. Bývalo z počátku mnohem více dopisovatelek. Nevím, co je toho příčinou, leč by to byly lepší časy; soudím totiž sama podle sebe. Když jsem trpěla nouzí a nedostatkem ve všem, byli jsme sdílnější, společnější a nekoukali jsme na to, co kdo má, ale jak si duševně počíná. Tenkráte vždy se vedl rozhovor o událostech a co časopisy píší, neb tehdy si každý nemohl toho luksusu dopřáti, by odebíral několik časopisů. Dnes, když se sousedi sejdou, mluví se jen o tom všemohoucím dollaru, a co kdo za něj koupí, neb koupil, a může se ve společnosti chlubiti, kolik čtvrtí pozemku vlastní, mnoho-li dobytka, jaké výstavnosti, jaký haus a co v něm; je-li lepší nežli sousedův. O duševní vytříbenosti a zkušenosti málokdy se hovoří. O palčivých otázkách země této a naší vlasti se rozhovoříme jen, když něco dáme na Česko-Národní Sdružení, neb na Červený kříž, anebo kolik bondů svobody jsme si koupili. Při této honbě za všemohoucím dollarem čas ubíhá, léta se hromadí a, kdybychom měli účtovati, mnoho-li dobra jsme vykonali za svého poslání, za naskytnuvších se příležitostí, shledali bychom ku svému překvapení, že toho velice málo. Jak jsem již několikráte četla v tomto listě z vašich úvodníků, že člověka poslání je konati dobro pro všechno lidstvo. A je vskutku pravdou, že můžeme konati dobro a tím přispěti, by se lidstvo stalo lepším a spělo ku cíli po cestách schůdnějších. Milá pořadatelko, dnešní doba je tak veliká a významná a my přec holdujeme jen mamonu. Možná, že je to jen taková mánie, čili naše libovláda, a ta má přednost. A jakmile se vyskytne nějaký professor, aneb doktor a je proti dennímu pořádku a pokroku času a započne přednáškovou túru a nemusí se na to mnoho obětovati, tu se toho "také-vlastenci" hned chytí a počnou bombardovati dobrou věc. Já myslím, že toho jsou částečně vinni novináři, neb jakmile sem zavítá nějaký Dr. Iška, hned je pušován do popředí, aniž by se prve přesvědčili, jaké má pozadí. To samé platí o Melicharovi, Horkém a o pánech, kteří je protěžují. Divila jsem se velice, když jsem četla v listech, že pan Dr. Vojan zastává zbrklého Horkého, který vsází své vlastní dítky na svoji pravdomluvnost. Z mé dlouholeté zkušenosti a bedlivého pozorování česko-amerického učeného světa, že, kdo vsází na svoji určitou pravdu, objeví se této pravý opak. Jakou pravdu pan Horký psal ve své brožůře, dosvědčují události mezi Čechy v New Yorku a na Rusi. Pravdomluvnost Dra. Išky a Melichara potvrdily chicagské soudy. Česká Amerika přežila již více takových pánů a doufám, že ještě přežije. Veřejné mínění, říká se, že je soud Boží a toho se dostalo shora uvedeným pánům. Učenost českých pánů chybně používaná škodí a vždy škodila českým podnikům v Americe. — Odpusťte, milá pořadatelko, že zabočila jsem do této záležitosti a přiznávám, že lépe nechati toto bolavé místo, neboť to velice škodí naší české akci, pro niž pracujeme. Osobní ctižádost přeučených českých pánů poškozovala vždy zájmy českého národa a tito páni by měli sobě vzíti na vědomí, že český lid zde v Americe žije ve volnosti a že česká Amerika jim nedluží živobytí a co jí dali, že za to dostali plat a tu směle česká Amerika se k nim může obrátiti zády. Mám jednoho syna, jenž je v letech určených k losování a bude-li vylosován, tož s bolným srdcem matky nechám jej jíti, neboť za svobodu této země každý upřímný občan jest povinnen obětovati se, neboť ztratíme-li svobodu, co bude z nás? Zmiňuji se o tomto, ana sleduji vaši vlasteneckou snahu pro naše americké vojsko. Za každou úlevu raněnému vojínu matky vám budou blahopřáti. Kéž by všude, kde to možno, české ženy konaly to, co Češky konají v Omaze. Jak se říká, dobrý vůdce a ochota vše dokáže. Po farmách je to zlé pro ženy, něco podobného podniknouti neb vzdálenost mezi sousedy tomu nedovoluje při nynějším zdravotním systemu a do měst jest to daleko a proto mohou jen peněžitými příspěvky vypomáhati. Tuším, že sazeč bude netrpělivým při sázení tohoto dopisu a protož raději končím; pouze jen ještě podotýkám, že letošní naše úroda bude pod průměrnou, ovšem ozimku nemáme žádnou, ta vymrzla; však snad se nám přece uvede tolik, bychom hlady nezemřeli, ježto ovoce a zeleniny se nám dost uvedlo, tak že mám dostí práce se zavářením. Odpusťte, že jsem se tak rozepsala, jestli nebude pro můj dopis místa ve vašem ctěném listu, tedy jej dejte třeba do toho bezedného koše.

Ctěná přítelkyně! Jak z Vašeho dopisu lze souditi, sledujete poměry veřejné důkladně, což Vám jen slouží ku cti. Kéž by tak činilo více našich českých žen, ježto je toho nutná potřeba v této době válečné. Co se toho koše týče, z toho žádný strach, jen pište častěji, neboť je nám každý dopis vítán. Srdečně Vás zdraví — Pořadatelka.

Catsup z angreštu (srstek).

Na deset liber srstek přidej 6 liber cukru, jednu unci každého z koření, muškátového oříšku, hřebíčku, nového koření a skořice, to to celé zavaž do řídkého plátna a dej do srstek, k nimž přidej jeden kvart octa, dej vše do polévaného hrnku a vař tři hodiny, pak to přeceď skrze síto, dej do láhví a dobře zazátkuj.

Catsup z rybízu (Currant).

Vem as 6 kvartů šťávy z rybízu a vař tak dlouho, až je jí jen polovic; přidej do ní dvě libry cukru, dvě unce mleté skořice, dvě malé lžičky pepře, jednu hořčice a jednu hřebíčku a dvě velké lžíce soli a jeden pint octa. Koření do toho dej na posled, když se již vše bylo povařilo a vař to s ním jen as deset minut. Dej do láhví a ulož.

Catsup z vinných rožňů.

Rozvař rožně jako na jelly, přeceď, přidej na každý pint šťávy tři čtvrtě libry cukru, dle chutě osol, přidej mletého pepře, muškátového oříšku, hřebíčku a skořice. Vař až to hodně zhoustne. Ku čtyřem kvartům na krátko před odstavením, přidej do toho jeden koflík dobrého octa.

Povidla z rebarbory (Pie Plant).

Umyj dobře hlouby z rebarbory a naloupané pokrájej na malé kousky s jen málo vodou na dně, aby se nepřipekly na dno, rozvař je za ustavičného míchání a když jest rozvařeny, přidej cukru tolik, jak to sladké chceš míti a vař až hodně zhoustne. Povidla tato jsou velice chutná a laciná, kdo má hodně pie plantu v zahrádce. I víno se může z něj připravovati a je velice chutné.

Skořicové pokroutky. — Půl libry práškového cukru, půl libry trouhaných mandlí a půl unce mleté skořice míchej asi půl hodiny s tuhým sněhem ze 3 bílků. Pak posyp vál moukou a cukrem, těsto naň vysyp, rukou pěkně uprav a formičkou vypichuj z něho různé tvary, které klaď na pomazaný plech. Potři je rozšlehaným vajíčkem, posyp cukrem a skořicí a v teplé troubě do zlatova upeč.

Rajské jablko je zvláštní zelenina, ale v domácnosti veledůležitá a zdravotní. Rajského jablíčka užívá se čerstvého, v octě nakládaného neb i na povidla uvařeného k upravování výborných omáček k masu. Semeno vysévá se časně z jara buď do pařeniště aneb volně kolem záhonů; ke konci května se pak sazeničky přesazují na stálá místa více jak půl yardu od sebe. Když byly se ujaly, pilně se okopávají, přihrnují hlínou a zalévají. Poněvadž lodyhy trpí často větry, přivazují se k tyčím, ale volně, aby květ a ovoce lépe se vyvinouti mohly. Má-li sazenice mnoho ovoce, tuť plody zakrslé nebo přebytečné vylámeme, aby jen určitý počet rostlina vyživiti mohla. Jakmile jablíčka počnou červenati, pozorně se vylamují a na suché místa kladou, až dostanou zcela červenou barvu. Rajských jablíček jest více druhů, žlutých a červených, ale lepší jsou druhy červené. Všecky tyto zeleniny: okurky, melouny, tykve i rajská jablíčka mohou se ještě v začátku června s úspěchem sázeti.

MEČ MNOHO JEST, VŠAK VÍCE RADLICE.

Julius Zeyer.

Mnoho zmůže na světě meč, jenž jest symbolem moci a násilí. Kdo má moc, může přinutiti druhé, kteří na jeho moci jsou závislí, aby podrobili se jeho přáním a rozkazům, může je ovládnouti a státi se neobmezeným pánem. Moc dává člověku do rukou sílu, které může použíti k dobru nebo i zneužíti k neprospěchu bližního.

Celé dějiny lidstva jsou vlastně honbou za mocí, za nadvládou. Jest to neblahé dědictví dob předhistorických, kdy silní tvorové uplatňovali se pouze na úkor slabších. Všechny boje, války a spory, jež vznikaly mezi rody, kmeny a národy i mezi panovníky, byly vlastně jen následek neblahé touhy po boji a nadvládě.

Ve znamení meče žili celí národové a povstala k udržení a šíření moci vojska — jakožto zvláštní stav.

Národ se silnou mocí brannou měl vždy převahu nad ostatními. Byly doby, kde i nové myšlenky a řády šířeny byly krví a mečem. Panovníci, kteří měli sobě oddané a silné vojsko, mohli bořiti jiné trůny, obsazovati je dle libosti a podmaňovati celé národy.

Mečem šířilo a udržovalo se panství, mečem držáni v poslušnosti poddaní, ve znamení meče a násilí plynula celá staletí.

Avšak tento stav nemohl a nemůže potrvati. Národové počali protestovati proti násilí a volali po svobodě. Byli unaveni válkami — přestali obdivovati moc meče a počali litovati nejen zmařených životů, ale i majetku národního, který pohlcovaly války a vojančina.

Byli syti toho vyssávání a vykořisťování a dějiny pak ukázaly, že válkami se sice národové vyšinuli, ale neudrželi. Kam poděli se národové kočovní, kteří žili jen válkou? Gallové, Hunové, Avaři, Wandalové, Ostro- a Vizigoti, kde jsou dnes? Avšak i Reky a Římany ničilo násilí. Zničilo je hmotně i mravně. Výsledky meče těžko jest zabezpečiti — za to však tím jistějších výsledků zajišťuje radlice. Práce spasí národy.

Zabezpečení hospodářské dovede je udržeti při moci a síle. Blahobyt národů zachrání státy. Státy chudé, hospodářsky zanedbané, padnou za kořist druhým, nebo zakrní. Státy silné hospodářsky rostou a mohutní a když vedou válku, mají aspoň na ni peníze a vydrží ji bez krachu.

Národ, který má pokročilé rolnictvo, má i čilý průmysl, obchod a pokračuje kulturně a má prostředky a schopnost k rozkvětu a sebevědomí. Jeho míza životní dodává mu stále prostředků k vyšinutí se nad ostatní.

Podívejme se na Spojené Státy. Co je drží? Ne vojsko, ale práce — obchod, zemědělství, průmysl a vývoz všech produkovaných výrobků do Evropy a jiných zemí.

A jak dovedl vzdorovati tak malý selský, rolnický synek Burů vyškolenému vojsku anglickému? — Měli nejen odvahu a peníze, ale i to vědomí, že brání tu svou hroudu, že brání svůj majetek, že bojují pro sebe a ne pro jakési cizé zájmy. Udatností jejich symbol nebyl meč, nýbrž radlice.

Klesli v chladný hrob hrdinové meče dávných věků a v krajích, kde jen řinkot zbraní zavzníval, vlní se v našich dobách bohatá žírná pole, zelená luka a pěstěné lesy. Na půdě, jež bývala krví napájena, zvedají se mocné budovy s vysokými komíny a hřmícími stroji, jež stále zdokonaluje lidský důmysl. Zvětrají pomníky padlých hrdinů, sláva meče pobledne a práce ve znamení radlice bude slavit vítězství.

W.

Modní svět.

2103 — Praktické pracovní šaty. — Střih v 7 velikostech: 34, 36, 38, 40, 42, 44 a 46 palců míry přes prsa. Vyžaduji $6\frac{1}{4}$ yardu 36-palc. látky na velkost 36 palců.

2128 — Šaty pro slečny a útlé ženy. — Střih ve 3 velikostech: Na 16, 18 a 20 roků. Na velkost 18 let jest potřeba $5\frac{1}{2}$ yardu 44-palcové látky. Sukně při dolením okraji měří asi $2\frac{3}{4}$ yardu s prodlouženými faldy.

2333 — Šaty pro děvčátka. — Střih ve 4 velikostech: Na 2, 4, 6 a 8 roků stáří. Jest zapotřebí 3 yardy 36-palcové látky na velkost 6 roků.

1727 — Pěkný oblek pro malé chlapce. — Střih ve 4 velikostech: Na 2, 3, 4 a 5 roků stáří. Velkost na 4 léta vyžaduje $2\frac{5}{8}$ yardu 44 palcové látky.

Každý, kdo sobě předplatí na některý z našich listů, obdrží jeden modní vzorek-střih úplně zdarma. Další vzorky za 10c jeden.